

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 25. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik

(Sag C-109/11) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — beskatning — direktiv 2006/112/EF — artikel 9 og 11 — national lovgivning, hvorefter ikke-afgiftspligtige personer kan indgå i en gruppe af personer, der kan betragtes som én enkelt momspligtig person)

(2013/C 171/08)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal, D. Triantafyllou, K. Walkerová og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, T. Müller og J. Očková, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Danmark (først ved C. Vang, derefter ved V. Pasternak Jørgensen, som befuldmægtigede), Irland (ved D. O'Hagan, som befuldmægtiget, bistået af G. Clohessy, SC, og N. Travers, BL), Republikken Finland (ved H. Leppo og S. Hartikainen, som befuldmægtigede), Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved H. Walker, som befuldmægtiget, bistået af M. Hall, QC)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 9 og 11 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdi-afgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — national lovgivning der tillader, at ikke-afgiftspligtige personer bliver medlem af en momsgruppe

Konklusion

- 1) Den Tjekkiske Republik frifindes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.
- 3) Kongeriget Danmark, Irland, Republikken Finland samt Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 160 af 28.5.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. april 2013 — Jyske Bank Gibraltar Ltd mod Administración del Estado (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien)

(Sag C-212/11) ⁽¹⁾

(Forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme — direktiv 2005/60/EF — artikel 22, stk. 2 — afgørelse 2000/642/RIA — forpligtelse for kreditinstitutter til at give underretning om mistænkelige finansielle transaktioner — institut, der udøver virksomhed inden for rammerne af den frie udveksling af tjenesteydelser — fastlæggelse af, hvilken national finansiell efterretningsenhed der er ansvarlig for at indsamle oplysningerne — artikel 56 TEUF — hindring for den frie udveksling af tjenesteydelser — tvingende almen hensyn — proportionalitet)

(2013/C 171/09)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jyske Bank Gibraltar Ltd

Sagsøgt: Administración del Estado

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal Supremo — fortolkning af artikel 22, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EUT L 309, s. 15) — nationale bestemmelser, hvorefter det er et ubetinget krav, at kreditinstitutter, som driver virksomhed på det nationale område uden at have et fast forretningssted dér, skal fremsende de fornødne oplysninger direkte til de kompetente nationale myndigheder

Konklusion

Artikel 22, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for lovgivning i en medlemsstat, der stiller krav om, at kreditinstitutter skal afgive de oplysninger, som kræves med henblik på bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, direkte til denne medlemsstats finansielle efterretningsenhed, når disse institutter udøver virksomhed på det nationale område inden for rammerne af den frie udveksling af tjenesteydelser, for så vidt som denne lovgivning ikke bringer den effektive virkning af det nævnte direktiv og af Rådets afgørelse af 17. oktober 2000 om samarbejdsordninger mellem medlemsstaternes finansielle efterretningsenheder for så vidt angår udveksling af oplysninger i fare.

Artikel 56 TEUF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en sådan lovgivning, forudsat at lovgivningen er begrundet i et tvingende alment hensyn, at den er egnet til at sikre gennemførelsen af det mål,

den forfølger, at den ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål, og at den anvendes uden forskelsbehandling, hvilket det tilkommer den nationale ret at efterprøve under hensyn til følgende betragtninger:

- En sådan lovgivning er egnet til at nå målet om forebyggelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, hvis den giver den berørte medlemsstat mulighed for at føre tilsyn med og faktisk stille mistænkelige finansielle transaktioner i bero, som gennemføres af kreditinstitutter, der leverer tjenesteydelser på det nationale område, og i givet fald at retsforfølge og straffe de ansvarlige.
- Den forpligtelse, der i medfør af denne lovgivning er pålagt kreditinstitutter, som udøver virksomhed inden for rammerne af den frie udveksling af tjenesteydelser, kan, i mangel af en effektiv mekanisme til sikring af et fuldstændigt samarbejde mellem de finansielle efterretningsenheder på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen, udgøre en foranstaltning, som står i et rimeligt forhold til det forfulgte mål.

(¹) EUT C 226 af 30.7.2011.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 25. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Slovakiske Republik

(Sag C-331/11) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 1999/31/EF — deponering af affald — artikel 14 — eksisterende deponeringsanlæg — en overgangsplan for anlægget foreligger ikke — fortsat drift)

(2013/C 171/10)

Processprog: slovakisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Marghelis og A. Tokár, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Slovakiske Republik (ved B. Ricziová, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 14, litra a), b) og c), i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (EFT L 182, s. 1) — fortsat drift af deponeringsanlægget Žilina — Považský Chlmec uden en overgangsplan for anlægget

Konklusion

- 1) Den Slovakiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, litra a)–c), i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, idet den har tilladt opretholdelse af driften af deponeringsanlægget Žilina — Považský Chlmec uden en overgangsplan og uden at der er truffet en endelig afgørelse om, hvorvidt deponeringsanlægget kan fortsætte sin drift på grundlag af en godkendt overgangsplan.

- 2) Den Slovakiske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 282 af 24.9.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. april 2013 — Thomas Hogan m.fl. mod Minister for Social and Family Affairs m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Ireland — Irland)

(Sag C-398/11) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — tilnærmelse af lovgivningerne — beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens — direktiv 2008/94/EF — anvendelsesområde — supplerende faglige forsikringsordninger — ydelsesdefineret og omkostningsafbalanceret pensionsordning — utilstrækkelige midler — mindstemål af beskyttelse — økonomisk krise — afbalanceret økonomisk og social udvikling — den berørte medlemsstats forpligtelser i tilfælde af utilstrækkelige midler — medlemsstatens ansvar i tilfælde af ukorrekt gennemførelse)

(2013/C 171/11)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Ireland

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Thomas Hogan, Jonh Burns, John Dooley, Alfred Ryan, Michael Cunningham, Michael Dooley, Denis Hayes, Marion Walsh, Joan Power og Walter Walsh

Sagsøgte: Minister for Social and Family Affairs, Irland og Attorney General

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — High Court of Ireland — fortolkning af artikel 1, stk. 1, og artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF af 22. oktober 2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (kodificeret udgave) (EUT L 283, s. 36) — supplerende erhvervstilknyttede pensionsordninger — nationale retsfor skrifter som ikke indeholder et retsgrundlag, der gør det muligt for arbejdstagere at få en godtgørelse fra deres arbejdsgiver i tilfælde af virksomhedens insolvens — den pågældende medlemsstats forpligtelse til at vedtage de nødvendige foranstaltninger for at beskytte arbejdstagernes interesser — forhold der skal tages i betragtning ved den nationale rets vurdering af, om denne forpligtelse er blevet overholdt

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF af 22. oktober 2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens skal fortolkes således, at det finder anvendelse på tidligere ansattes ret til ydelser i forbindelse med alderdom i henhold til en supplerende faglig forsikringsordning, der er indført af deres arbejdsgiver.